

Index Rerum omnium,

Consuetudinem ubi lex prohibet, etiam immemorialem excludit. *ibid.* n. 26
 Consuetudo lucrandi distributiones quotidianas absque interessentia, & etiam in futurum, introduci nequit. *ibid.* n. 27. Quibus de causis ea consuetudo sustineri possit. *ibid.* n. 28. Subsistet ex assensu Pontificis. *ibid.* n. 29
 Consuetudo non derogat juri divino, aut naturali, dum minuit, vel tollit pœnas jure positivo stabilitas adversus crimina, quæ illo prohibentur. p. 113. n. 75
Contrahere, & Contractus.
 De Contractu societatis, qui sub se triplicem continet. p. 21. n. 36. & seqq.
 Contractus in dubio censuralis, non emphyteuticus judicabitur. p. 68. n. 6
 Contractus dubius interpretatur primò ex consuetudine contrahentium, secundò ex regionis usu. p. 93. n. 15.
 Contractus sic debet interpretari, ut obligatus magis relevetur. *ibid.* n. 18
 Contractus census reservativi magis similis est permutationi, quam venditioni. p. 93. n. 17
 De Contractu pignoratitii natura est, quod creditor, debito non soluto, pignus vendere possit. p. 145. n. 17
 Ad Contrahendum, nisi ex causa publica, nullus compellitur. p. 115. n. 1. Nec ob augmentum gazophylacii regii, aut publici ærarii. *ibid.* & seq. n. 2
 Ubi de Contrahentium mente non ambigitur, pacta adversus substantiam contractus rejiciuntur. p. 127. n. 28
Correlativum.
 Correlativorum eadem est ratio. p. 346. n. 33
Covarruvias.
 D. Covarruvias tuetur Author à calumnia, p. 287. n. 58. Iterum defenditur. p. 327. n. 21
Creditor.
 Creditor tenetur fructus pignoris in sortem computare p. 5. n. 27. Limitatur hoc. p. 6. n. 36
 Creditor cui relictum est per fœneratorem, quod per usuram quæsitum, an habeat hypothecam. p. 34. n. 55
 Creditor ex usuris nullum habet privilegium quoad revocatoriam, sed cæteris cœquatur. p. 34. n. 57
 Creditor ex actione personali quando valeat in fraudem alienata revocare. *ibid.*
 Creditores defuncti in bonis hæreditariis præponuntur legatariis. p. 36. n. 68
 Creditor qui stipulatur annuam quantitatem pro interesse, probare debet in judicio tantum de patrimonio diminutum, quantum est promissum. p. 43. & seq. n. 34. Et quid in foro conscientia. *ibid.* n. 36
 Creditor ut possit agere hypothecaria in tertium possessorem, prius debet excutere bona debitoris. p. 72. n. 44. Quid si cum hypotheca jungatur pactum de non alienando. p. 73. n. 54. Et quid in censu. *ibid.*
 Creditor hypothecarius agit in solidum contra possessorem cujusunque rei, aut partis ex bonis obligatis. *ibid.* n. 59. Fallit in legatario. *ibid.* & seq. n. 62. Non liberatur possessor, soluta æstimatione rei possessæ, nisi integrè debitum persolvatur. *ibid.* n. 60
 Creditor utens pignore, furti tenetur, & qualiter puniatur. p. 127. n. 34. 35. & 37. Et quando furtum non committat. *ibid.* n. 35

Creditor habens generalem, & specialem hypothecam, nequit agere ad bona generaliter obligata, in præjudicium posteriorum creditorum, nisi excussione præmissa in speciali hypotheca. p. 143. n. 1
 Creditor hic probare debet, quod specialis hypotheca non sufficit ad sui crediti satisfactionem. *ibid.* n. 2
 Creditori posteriori competit beneficium legis 2. C. de pignor. licet res obligata debitoris à quocunque possideatur. *ibid.* n. 3
 Creditor posterior juvatur dicta lege, sive specialem, sive generalem habeat hypothecam. p. 144. n. 4
 Creditori agenti ac rem generaliter obligatam non objicitur dicta lex 2. à debitore, vel hærede illius. p. 144. n. 7
 Creditor convenire valet quemvis ex hæredibus debitoris in solidum possidentem, vel unam rem ex obligatis. *ibid.* n. 8
 Creditor qui plura bona habet obligata, quam posterior, cogi non potest ut prius excutiat bona sibi soli obligata. *ibid.* n. 9
 Creditor si habeat bona libera, & vinculata obligata cum facultate regia, an teneatur hæc excutere antequam ad illa perveniat, quæ solum secundo creditori sunt hypothecata? *ibid.* n. 10
 Creditor ex causa dotis utrum subjiciatur dispositioni legis 2. C. de pignor. *ibid.* n. 11
 Creditori agente hypothecaria, tertius possessor impedire non valet rei subhastationem, qui citari debet propter jus offerendi quod habet. p. 145. n. 15
 Creditor non compellitur, ut partem debitæ quantitatis accipiat. *ibid.* n. 16
 Creditor quod jus habeat ad vendendum pignus, debito non soluto. *ibid.* n. 17. Vendens pignus transfert in eumentem quod non habet, dominium. *ibid.*
 Creditori debitum offerente malæ fidei possessore, venditio impeditur. *ibid.* n. 18
 Creditor ex causa onerosa in concursu est melioris conditionis quam agens ex lucrativa p. 149. n. 25.
 Agens hypothecaria probare debet, rem fuisse in bonis debitoris, ut superet tertium possessorem. p. 150. n. 32
Cretio.
 Cretionum observatio jam diu abiit in desuetudinem. p. 220. n. 1
 Cretionis verbo omnis hæreditatis acquisitio continetur. *ibid.* n. 2
 Cum cretione hodie si fieret institutio, solemnibus ommissis, hæreditas adiri possit. *ibid.*
 Cretionum formulæ, remissivæ. *ibid.* n. 3
 Cretio quid significet. *ibid.* n. 4
 Cretio ad extraneos hæredes, non ad suos pertinebat. *ibid.* n. 5
 Per Cretionem inutiliter instituebatur qui loqui non valebat, ut mutus, & surdus. p. 221. n. 6
 Cretio inter legis actionis numeratur. *ibid.* n. 7
 Cretionis verba coram testibus proferri debebant. *ibid.*
 Cretionis continuæ & vulgaris discrimen. *ibid.* n. 8
 Cretionis imperfectæ effectus quoad substitutum. *ibid.* n. 9
 Cretionis verbum multipliciter usurpatur, & præcipuè in jure pro acquisitione hæreditatis. *ibid.* n. 11. Id unà cum solemnitatibus est omni-

& Verborum.

omniò sublatum. *ibid.*
 ad Cretionem non pertinere jura quædam ostenditur. *ibid.* n. 16.
Crucifer, Crucifixio, & Crux.
 Qualiter rei crucifigerentur. p. 205. n. 13
 Crucifigi solebant etiam fœminæ ob delicta apud Romanos. p. 208. n. 35. Excipiebantur virgines, quæ prius à carnifice prostitutæ illi pœnæ subiciebantur. *ibid.*
 Crucifigi sunt aliqui post mortem. p. 207. n. 33
 Crucis mors olim turpissima. p. 204. n. 5
 Crux pro furca, & omni cruciati, aut labore usurpatur. p. 207. n. 11.
 Crux acerrimum supplicium, ignisque supplicio acerbior ob durationem. *ibid.* n. 14
 In Cruce reus relinquere post Solis occasum Hebræis non licebat: aliud Romani observaverunt. *ibid.* n. 14.
 De Crucis supplicio varia sacræ Paginæ testimonia recensentur. *ibid.* n. 15
 Crucis pœna apud omnes gentes in usu fuit, & unde originem traxerit. *ibid.* n. 17
 Crucis verbi etymologia. p. 206. n. 18
 Crucis signum litera I, demonstrat. *ibid.* n. 18
 Crucem homo corpore representat. *ibid.* n. 20
 Crucis ac crucifigendi variae formæ. *ibid.* n. 23
 In Cruce rei solebant aliquandiu supervivere. *ibid.* n. 25
 Crux vocabatur palus acutus, quo rei per medium corpus transfigebantur. *ibid.* n. 26
 Crucis patibulum detestabile ac ignominiosum. p. 207. n. 32
 Crux quanto altior, tanto turpius supplicium. *ibid.* n. 33
 Crucis patibulum servorum fuit proprium. *ibid.*
 Crucis mortem allquando Nobiles sustinerunt. p. 208. n. 34
 De Crucis veneratione ac pœnis in contemptores ejus stabilitis. *ibid.* n. 36
 S. Crucis signum ex quo Constantino apparavit, apud Romanos coli cœpit. *ibid.* n. 38
 Crucis signum etiam ante Domini Passionem salutem & felicitatem denotabat. *ibid.* n. 39
 Ezechielis locus ad rem hanc expenditur. p. 209. n. 40
 De S. Crucis Inventione. p. 285. n. 95. & seq.
Culpæ.
 Culpam timere, ubi nulla subest, bonorum est mentium. p. 335. n. 80
Cultus.
 Cultus debiti Deo obligationem nulla humana potestas tollere valet. p. 315. n. 22
Curator.
 Curatores non minus quam tutores ad usuras seu interesse pro pecunia minorum tenentur. p. 18. n. 12
Curetes.
 Curetes quando ad civitatem Romanam admissi. p. 164. n. 7
Curia.
 Curia Romanæ unde dictæ. p. 164. n. 6
 In Curii descripti non omnes jus suffragii habebant. *ibid.*
 Curia an à fœminis Sabinis denominarentur. p. 164. n. 8
 Curia solum refertur ad personas, vel ad jus suffragii. p. 165. n. 10
 Curiarum quarundam nomina. p. 168. n. 18
B. Cyprianus.
 B. Cypriani vita & scripta. p. 274. n. 6

B. Cyrillus.
 B. Cyrilli opera & vita. p. 277. n. 27
D
Dæmon.
 Dæmonius incubi & succubi hominibus ad turpitudinem deserviunt. p. 198. n. 14
 Dæmones nobis minime nocere possunt, nisi Deo concedente. p. 211. num. 8. Præ odio homines cunctos extinguerent, nisi à Deo cohercerent. *ibid.*
 Dæmon sæpe mittitur à Deo ad plestenda hominum facinora. *ibid.* n. 10. Traduntur exempla. *ibid.* n. 11
 Dæmoni justa Dei voluntate homines prosequitur, sed ex propria malitia & odio peperam operatur. p. 212. n. 12
 Dæmon homines spiritualiter & corporaliter Deo volente vexat. *ibid.* n. 13. Etiam justos. *ibid.* n. 14
 Dæmon Deo permittente plura edit, quæ miraculosa nobis videntur. *ibid.* n. 15
Daphne.
 Daphne est locus Ægypti juxta Pellusium, qui inde Daphne Pellusii nuncupatur. p. 214. n. 8
David.
 David an omnes 150. psalmos scripserit. p. 247. n. 35
Debellatus.
 Debellati acarmis subiecti populo Romano nequibant cives esse Romanæ aut alterius cujusunque civitatis. p. 178. n. 70.
Debitor.
 Debitor quantitatis, respectu certæ speciei, ista perempta, liberatur. p. 74. n. 68
Decennalia.
 Decennalia Constantinus Magnus celebravit p. 267. n. 16. Unde originem duxerint. *ibid.* n. 17
 De Decennialibus Augusti. *ibid.* n. 18
Decimatio.
 Decimatio pœna fuit militaris apud Romanos. p. 235. n. 45. Quare inventa. *ibid.* n. 46
 Decimationis exempla. p. 236. n. 48
Decretales.
 Decretales epistolæ quæ dicantur, & quanta illarum autoritas. p. 279. n. 46
Decretum.
 Decretum Gratiani in Academiis insignibus publice legitur. p. 223. n. 3.
 Justu Pontificis est emendatum, & expurgatum. *ibid.* n. 4
 De ejus autoritate. *ibid.* n. 5. & seqq.
 Decreto insertæ sententiæ sanctorum Patrum quantum autoritatis habeant. *ibid.* n. 6
 Decretum quare publice legatur in Academiis. *ibid.* n. 7
 Decreti capita, quorum inscriptio est *Palea*, cujus authoris & autoritatis sint. p. 224. n. 12
 Decreti locus emendatur. *ibid.* n. 13
Dedititius.
 Dedititii qui fuerint, & unde sic dicti. p. 177. n. 65
 Dedititii non poterant per manumissionem effici cives Romani.
 Deditia libertas antè Justinianum sublata est. p. 178. n. 66
 De deditiorum statu & conditione, & an verè liberi fuerint. *ibid.* n. 67
 Dedititii non cogebantur manumissoribus servire. *ibid.*

Index Rerum omnium

ibid. num. 68. In pluribus similes erant servis. ibid.

Dedititii non poterant esse cives alicujus civitatis. ibid. n. 70. Non erant melioris conditionis quam Latini. p. 179. num. 71. Testari prohibebantur. ibid.

Dedititii in odiosis veniunt Latinorum nomine. ibid. n. 72

Dedititii non est concedendum quod Latinis denegatur.

Dedititorum liberi cujus essent conditionis. ibid. n. 74

Dedititii per justam manumissionem non poterant fieri cives Romani: secus Latini p. 180. n. 78

Dedititii omnis ultima dispositio vetita fuit. p. 181. num. 84

Delegare, & Delegatus.

Delegatus quando valeat post mortem delegantis in casu procedere. p. 126. n. 20

Delegatus non propria, sed delegantis utitur jurisdictione. ibid. n. 21

Delegare quascunque causas, liberum est Principi. p. 154. n. 5

Magistratibus utrum liceat causas meri imperii delegare? ibid. & n. 7. 10. & p. 155. n. 15

Delegari an possint causae mixti imperii. p. 154. n. 6

Delegare valet Episcopus causas meri imperii, de quibus ratione dignitatis jure cognoscere permittitur, & quae Ordinem Episcopalem desiderant, alii Episcopo demandare. ibid. n. 10

Quoad Delegationem causarum num inter Jus Pontificium, ac Caesareum aliquod reperitur discrimen? p. 155. n. 15

Delegari, aut subdelegari an possit nudum ministerium? ibid. & seq. n. 17. 19. & 24

Delegari nequeunt causae, quae Magistratibus nominatim, & specialiter lege deferuntur, tamen si ordinariam exercent jurisdictionem. ibid. n. 18

Delegato Principis non permittitur nudum ministerium subdelegare. ibid. n. 19. & p. 156. n. 24

Delegata per Pontificem causae cognitio cum facultate absolvendi, utrumque poterit subdelegari. ibid. n. 22.

Delegatus Principis nequit subdelegare, quoties apparet electa industria personae: quod in dubio non praesumitur. ibid. n. 22

Delegari, vel subdelegari potest voluntaria jurisdictione competens ratione muneris ex lege, aut Principis privilegio, nisi actus ejus sit qualitatis, ut per alium expediri non possit. ibid. n. 23

Delegato per rescriptum Principis actu voluntariae jurisdictionis, delegatus subdelegare non valet. ibid. n. 24

Delegatus per inferiorem an possit voluntariam jurisdictionem exercere extra territorium delegantis? p. 158. n. 38

Delegatus a Principe etiam absque causa subdelegat. p. 159. n. 43. & 45

Delegatus ad reservata Principi non subdelegat. ibid. n. 43

Quid si Princeps aliquid de reservatis sibi committat, ut perpetuo maneat annexum dignitati, vel muneri delegati. ibid. n. 44

Delegatus ab inferiore nequit subdelegare: & quid postquam coepit cognoscere. ibid. n. 45

Delegare non valet iudex conservator. ibid.

Nec ille, cujus arbitrio aliquid committitur. ibid.

Delegatus a Legato Sedis Apostolicae, num valeat subdelegare? p. 159. n. 46

Delegatus a Legato Sedis Apostolicae differt a Legato Proconsulis. ibid. n. 47

Delegatus ab inferiore quando valeat subdelegare, p. 160. n. 50. & 53

Delictum.

Delicta mixti fori quae dicantur, & de illis remissive. p. 29. n. 7

Delictum in genere probatur singularibus testibus, non in specie. p. 32. n. 33

Delictum si probetur in genere per testes singulares, utrum poena ordinaria puniri possit. ibid. n. 34

Delictum parentum liberis obesse non debet. p. 179. n. 73

Delictum in dubio non praesumitur. p. 196. n. 7

Delictum sine animo & voluntate non patrat. p. 246. n. 24

Depositarius.

Depositarius licite percipit mercedem pro custodia. p. 23. n. 59

Depositarius per usum rei depositae furtum committit, ac infamiam incurrit damnatus: & quid in praxi de aequitate servetur. p. 127. & seq. n. 33. 35. & 37.

Non committit futurum, si re deposita utatur putans dominum praesumitur, si scivisset, quantum fallatur. ibid. n. 35

Quoad actionem civilem bona fides non excusat. ibid. n. 37.

In Depositario utente re deposita an ista bona fides praesumatur? ibid. n. 36

Depositarius utens re deposita; poena extraordinaria coercetur. ibid. n. 37

Deus.

Dei judicia nobis perscrutari non licet. p. 211. n. 9

Dei opera semper sunt iusta censenda, quantum aliud nobis falso videatur. ibid.

Deus ut author naturae ab omni creatura rationali agnoscitur solo naturae lumine. p. 314. n. 16

Deum colere actibus externis jure naturali tenemur. ibid. n. 17

Ad Deo cultum reddendum nullum jure naturali tempus est praescriptum. ibid. n. 18

Dies causae.

Dicis causa quid significet. p. 215. n. 4. & p. 216. n. 16. & seq.

Dies.

Dierum divisio apud Romanos in festos, profestos & intercisos. p. 311. n. 2

De diei Dominicae observatione ac praerogativis. p. 315. n. 25. & seqq.

Dies quem Christiani Dominicam dicunt, ab Hebraeis prima Sabbati vocabatur. p. 316. n. 28

De dierum hebdomadae nominibus. p. 321. n. 29

De diei Dominicae institutione. ibid. n. 30

Diei Dominicae institutio an sit de jure divino. ibid. n. 31

Diei Dominicae festum an per Pontificem tolli possit. p. 317. n. 34. Quid de consuetudine. ibid. n. 35

In Diebus Dominicis utrum tempus viginti quatuor horarum consuetudine tolli possit. ibid. n. 36.

Dies obitus Sanctorum natalicia vocantur. p. 318. n. 48

Dierum

& Verborum.

Dierum festorum initium ac finis debet juxta loci consuetudinem observari. p. 319. n. 49

Dies triplex Hebraeis fuit. ibid. n. 50

De dierum variis principiis apud diversas gentes. ibid.

Dies naturalis, civilis, & artificialis, qui sunt. ibid. n. 51

Dies Ecclesiasticus a qua hora incipiat. ibid. n. 52

Dies quibus abstinendum est ab esu carnis a qua hora inchoentur. p. 320. n. 54

Dies quoad observationem festorum incipiunt a media nocte. ibid. n. 55

Dies qui a media nocte in mediam noctem durat, civilis dicitur. ibid. n. 57

Die Dominica an liceat jejunare. p. 330. n. 41

De diei partibus, earumque nominibus, remissive p. 331. n. 48

Dignitas.

Dignitatis etiam superioris obtinens praerogativas ex privilegio, clarissimus duntaxat dicebatur. p. 195. n. 193.

Diluvium.

Diluvium universale quando contigerit. p. 108. n. 23.

Quo anni tempore inceperit ac cessaverit. p. 309. n. 34

Dis.

Dis in singulari pro divite accipitur. p. 216. n. 12

Dispositio.

Dispositio hominis juri conformis praesumitur. p. 100. n. 9

Dispositio odiosa si juri communi consonet, late debet interpretari. p. 159. n. 43

Dispositio humanarum rationalium ratio saepe nos latet. p. 211. n. 9

Distributio.

Distributionum quotidianarum definitio. p. 104. n. 1

Utrum expediat, quod in Ecclesiis instituantur. ibid. n. 2

Vocantur Beneficia manualia, seu victualia. ibid. n. 3

Non sunt, nec dicuntur fructus Beneficii, & quando secus. p. 104. n. 4. & 6

Distributionum mentionem in imperatione Beneficii facere necesse non est. p. 105. n. 5

Distributiones lucrari potest Beneficium ante Fidei professionem, non fructus. ibid. n. 6

Distributiones retinere potest qui damnatur ad fructuum restitutionem. ibid.

Distributiones non percipit absens, licet sit dispensatus, ut in absentia fructus lucratur. ibid.

Ut Distributionis capiat qui Divinis non interest, consuetudine fieri non potest, nisi ex rationabili causa introducatur. ibid. n. 7. Declaratur hoc. p. 106. n. 13

Utrum Distributionis remittere liceat per interessentes (quibus accrescunt) eis qui absunt? Et quid in possit consuetudo. p. 105. n. 8

Distributiones non quaerit absens ex justa causa, quamquam fructus percipiat: quod limitatur. ibid. n. 9

Distributione non lucratur, qui choro non interest, quibuslibet consuetudinibus non suffragantibus: sed limitatur. p. 106. n. 14

Quoties in distributionibus quotidianis omnis utilitas Beneficii consistit, haec fructuum naturam sapient. ibid.

Ex Distributionibus an duplex portio debeatur obtinenti simul Praebendam cum Canonatu? p. 107. n. 30. & seqq.

D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.

Distributiones, quas non lucrantur absentes, cui cedant. p. 108. 33 & seq.

Distributiones qualiter lucratur, qui in diversis Ecclesiis duplici fruuntur Beneficio. ibid. n. 35

Distributiones, quibus privantur non interessentes, an accrescant his, qui in absentia illas ex privilegio, aut dispensatione lucrantur. p. 108. n. 36

Distributiones Ecclesiae cedunt, quoties nullus ex Beneficiariis assistit Divinis. ibid. n. 37

ad Distributiones acquirendas qualis assistentia desideretur. ibid. n. 38

Distributiones de jure debentur infirmis. ibid. n. 39.

Qualis infirmitas ab interessentia excuset. ibid. n. 40. Declaratur. p. 109. n. 48

ut Distributiones lucratur infirmus, necesse est quod ante infirmitatem afflueret interesse Divinis. ibid. & seq. n. 45. & 47. Consuetudine itabiliri potest, ne aegrotis distributiones praesententur. ibid. n. 46

Distributiones debentur illis, qui ob aliquam corporis necessitatem choro interesse non valent. ibid. n. 49. An in loco Ecclesiae residere teneantur? p. 110. n. 50

Distributiones an capiat absens pestis metu? ibid. n. 51

Lucratur a civitate absque justa causa ejectus. ibid. n. 52. Quid de carcerato. ibid. n. 53. 54 & 55.

Quid de excommunicato. 112. n. 56 cum seqq.

Quid de suspensio. p. 111. n. 59

Distributiones debentur non interessentibus, quia Ecclesia polluta est, vel interdicta. p. 110. n. 57. & 59

Distributiones lucrari ex quibusdam causis licet absentibus. p. 111. n. 58

Distributiones non denegantur minori excommunicatione innodatis, si Divinis inter sint, ut possunt. ibid.

Distributiones quomodo restituenda excommunicato injuste. ibid. n. 60

Debent sequestrari, donec causa decidatur. ibid.

ut Distributiones integre percipiat qui non omnibus horis assistit, sed quibusdam, an possit introduci consuetudine? p. 112. n. 68

Distributiones capiunt nonnulli absentes ratione muneris. ibid. n. 69

Dives.

Dives ad erogandas pauperibus elemosynas in foro externo compelli possunt, & qua actione petantur. p. 119. n. 25. & seq. Quid in praxi servetur. ibid. n. 28

Dives tenentur in foro animae egenis subvenire. ibid. n. 27

Dives utrum satisfaciant huic obligationi per mutuum? ibid.

Dolabra.

Dolabra quid significet apud Consulum in l. 3. §. Sciendum, ff. de offic. Praefect. vigil. p. 196. n. 4

Dominium, & Dominus.

Dominium, seu proprietas regulariter ex titulo solo non quaeritur, nisi subsequatur traditio: fallit in Ecclesiastico Beneficio. p. 129. n. 1

Dominii jus omnium creditorum in concursu actiones, & privilegia suffocat. p. 150. n. 31

Dominus non tenetur vendere servum cui libertas data est, nisi servum communem uns ex dominis liberum esse velit, nam alter vendere cogitur partem suam. p. 121. n. 47

Bbb
Donare.